

כט: כל הזבחים שקיבלו דמן פרק שני זבחים

מסורת הש"ס

לנחות הב"ה

ונכון, אף פורטנק מופיע הוא
הנושא לבן עמל סוכן;
רשות רשות מוסמך מוסמך מוסמך
ו: (ו) רשות מוסמך קרי כיב
לפ' יומש:

שינויי נסחאות

ליבונטינ

כפושי המודרני ויפל ח' ל' ואכלת לפני ה'
אליך מעשר דניך וגו' מקיש בכור למעשר
מה מעשר אינו נפסל משנה לחבירתה א' א'
מכור אינו נפסל משנה לחבירתה א' א'
סלקה רעדך אמרינא הני מייל בכור דלאו בר
השאלה דואן אלב' בדוחין רבעי השוואת

יצות ותוקן למשיר שולח סכון
אבל בן שולח זכריש לא יתוקן
וזו בדעתנו מיר: **אללא** אם בן
יעשים ממנו טמון ניילה דמיין
כפושי המוקדרין וופסל ח

כל והלך וווק חוץ למוקם
 (ולמינו) הפכה והחטאת ש
 או שהחט חוץ למונע קובל
 וווק דמן ט' שלא לשמען והו
 ביות דמץ למחור כוית להחר כוית
 להחר כחצ' זית בחוץ פטור
 שמחשכת החומן קדומה למחושב
 המוקום קדמה למחושבת הוכן
 פסל ואין בו דרכ' לאכול
 והקטרה מצטרפן: נם'
 בענודה אחת דברי הכל ע
 אחת מחלוקת בשלומו לאין
 עברות אלא לרבי יוחנן
 וכל גבעתא אמר פטול ר' אנטון
 לפון ולטאנן: מדיליטן נקט פטולו.
 מהר ר' טומאס דלאוין בה ב' גראן

עין משפט
נֶר מצוה

תורה או רשות

1. ואככלו לפני זהה יידר מתקנת רשות לשלב
שכונת דרכן בפניהם ומי שירצק בזאת בזקץ
ולקמן מילאנו של לירואה ורשות
אליזין כל רשותם.

2. כי חור דוד לזרחה
אל אcharות לשלב ולבש
הזרחה נזקה מה שמא
ברוחם.

3. מא אין לך לשלב כל
משמעות מתחזק.

4. וכן קדום בדורותם של
רבנן קדום בדורותם של
כל פולחן היה והמשך
מן עזעה עזעה.

יריך

איך בפקסין פטנו פטן ואין לו, קמ'יל, ואיתם לא כן הא דרי יונתן והכי אחים. ויש לנו מהילה ולא שילט במויר, והיינו דאמרי ר' יונתן אלא אם בן בקשיין פטנו פטן ואין לו